

ב' המפטט המוחזק בחיפה
וילרוי ג'ג. דיברגן בע"מ
ת"צ 4826-04-16
סגן ענין: תובנה לסייע לפיקוח להגנת הגרכן
תא"יך במחאה: 04. אפריל 2016
רמת חישון: מתחום ליטיגציה

תקנות תוכניות יציגיות, תש"ע-2010

טופס 3

(תקנה 19)

הזרעה למנהל בתי המשפט¹

לכבוד

מנהל בתי המשפט

הנידון: הורעה לפי חוק טובענות יצוביות

מספר ת'יך:

בבית משפט: מהווים חיפה

שמות הצדדים: 1. לי יולורי באמצעות ב'כ עוזר יהי גבע וועזר לירן יגודה

באמצעות ב"כ

באמצעות ב"כ

731

גנ-דיזיגור בעמ' באמצעות ב"כ

פרטיה המודיע:

שם: עוזי לוי זגד

כתובת: מאיר ויסגל 2 רחובות

תפקיד בהליך:

ואם הונדעה על:

八

☒ הגשת בקשה לאישור לפי סעיף 6(א) לחוק; הגדרת הקבוצה לפי הבקשה: הנחבעת הפרה את חוק הגנת הצרכן; מועד הגשת הבקשה: שאלות של עובדה או משפט המשופות לקוביצה לפי הבקשה: הפרת חובה חוקה; תמצית הבקשה לאישור התובענה: הפרה בוטה של הוואות הרין ובכattività צרכן; הסעיף המבויק: כספי/הצורות; הסוכם או השווי המשוערים של תביעותים של כל הנמנים עם הקבוצה: סה"כ 20 מיליון;

החלתה בית משפט להתייר צירוף של אדם לקובוצה לפי סעיף 10(ב) לחוק:
החלטת בית משפט בדבר אישור תובענה יציגות או בדבר דחייה של בקשה לאישור לפי סעיף 14: הגדרת הקובוצה לפי סעיף 14(א)(1): כל הציגנים אשר רכשו מהמשיכה בזמנם הרלוונטיים את המוצר וושא תובענה זו; עלות התובענה נשאלות של עובדה או משפט המשופטת לקובוצה לפי סעיף 14(א)(3): הפרת חוק הגנת הזר肯; הסעדים הנتابעים: כספי/הצורהי [סה"כ 20 מיליאן];

החלטת בית המשפט וולפה נזקן להגיש בקשה למינוי טובע מייצג או בא כוח מייצג במקום טובע מייצג או בא כוח מייצג לפי סעיף 16(א)(ד) לחוק:

לא הוגשה לביבת המשפט, בתוך התקופה שקבע, בקשה למינוי טובע מייצג או בא כוח מייצג במקום כל התובעים המייצגים או כל בא הרכובים המייצגים ב毛病ע יוציאתו אשר בית המשפט אישר את הסתלקותם או מזא שנפטר מהם להמשיך בתפקידם לפי סעיף 16(ב)(ד) לחוק;

החלטת בית משפט בכל הנוגע להסדר פשרה לפי סעיף 19 לחוק; הגשה בקשה לאישור הסדר פשו זה עלי' סעיף 18(ג) לחוק;

אחר:

להודעה זו מצורפים המסמכים האליה:

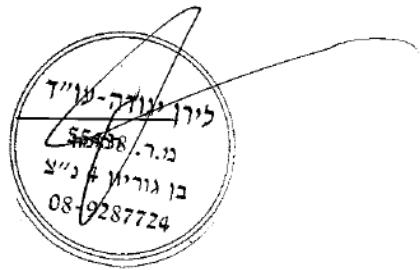
בקשה .1

¹ פורסם ק"ת תש"ע מס' 6915 מיום 29.7.2010 עמ' 1442.

三

תצהיר .2
כתב תביעה .3
.4
.5

4.4.16

תצהיר
כתב תביעה

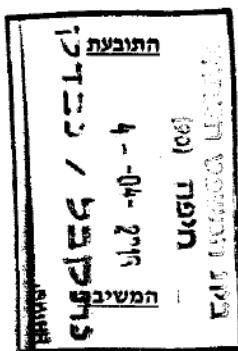
ביה המשפט המחויז בחיפה
יולדיין יג. דינגור בעמ'
4826-04-16
פוג נגין: חובבנו ייצוגית לפך ותיק להגנת הלקוח
תאריך פחיתה: 04 אפריל 2016
רמת חישון: חתום לצייר

בבית המשפט המחויז בחיפה

בעניין:

לי يولדיין ת.ז. 039722368

עמי ביב' עוז'ד יוחי גבע ח'או לירן יגודה,
מדרך מאיר ויסגל 2, פארק המדע, רחובות, 76326
טל: 08-9102344, פקס: 08-9102361

- ננד -

יג. דיזינגוף בעמ' ח.פ. 512786674
(ורגיסטר פוד אבן גבירול 193 ת"א)
מורחוב דיזינגוף 158 ת"א

סכום התביעה הקבוצתית: 5,000,000 נט

סכום התביעה האישית: 50 נט

מהות התביעה: "צגית - האחרתית/כספיות"

תובענה ייצוגית

1. מכשיר התובענות הייצוגיות, מעניק לאורה הקטן כל'iיעיל בעזרתו הוא יכול לעמוד זקו' קומה מול תאגיד מסחריים, אשר במאה ה 21 נהיו בעלי השפעה רבה יותר על האזרח מאשר השפעת המדינה על האורה; כויס ניתן לראות כי האורה הקטן נחפק לצרכן שМОבל על ידי חברות המסחריות לモבוח השיווק בתקופה כי הוא ימשיך לשמו את המערך הכלכלי האודיר של התאגידים. המבקשים הללו משמשים בתביעותיהם כמו גופי ביקורת חיצוניים על הפעולות הלא תקינה של הגוף המתבעים,

ולכן יש לראות את המבקשים כמי ששובלים ומרימים אל על את האינטראס הציבורי החשוב של הגנה על זכויותיהם של פרטיים שאין להם לכך או יכולת להן על זכויותיהם עצמם.

2. המבקשת מצינית כי מוחור בעלייה שכבר ניזונה בבית המשפט במספר תביעות יציגו/
שיפרתו בחמץ, אך יש לזכור כי תובענות יציגו/
מוגשות בגין עולות שمبرעות המשיבות,
ובמקרה וינה הפהה חזרת של מספר גופים, הרי זה ברור כי יוגש מספר תביעה דומות
שמהבססות על אותה עלייה, שכן זהה מטרתה העיקרית של התובענה היציגו/
והיאאגורים לאוון
חברות ליישם הוראות חוק ותקנות שכסט ישראלי קשה כדי לחוק אותם, ולכן על המשיבה
להתחל לישם מדיניות ברורה של יישום התקנות והחוקים הרלוונטיים.

3. בקשה יציגו/
זענינה הנוגע הנפסד של המשיבה לשוק מוצרים בניגוד לחובה שנקבעה בתקנות
בריאות הציבור (מזון) (סירה של אריזות מזון) תשנ"ג-1992 [להלן : "תקנות אריזות סגורות"]

4. לא עולה על הדעת שהמשיבה תשוויק מוצרים שאריזותם אינה עונה על דרישות "תקנות אריזות סגורות"; המבקש מבקש להביא להפסקת הנוגע הנפסד הזה, ובכך להביא לצרכן את זכותו לצריך מוצר ראוי והכל כפי שייתואר להלן, שכן היכן עולה על הדעת לאפשר למשיבה למכוון מוצרים שאריזים באrizות שניתן לפתחו אותם לראשונה ושוב לsegor אוטם כאיל מערם לא נפתחו.

5. הצרכן סבור כי מדובר במוצר שנמצא באrizה שימושם לא נפתחה, וזה זכותו הבסיסית ביתר של הצרכן, ולכן מגמת תובענה זו הינה להביא לכך שהמשיבה תחול לבבב את צרכנית.

א. הפן העובדי:

6. המשיבה, הנה יצרנית ו/או משוקת ו/או יבואנית של המוצרים, נשוא בקשה אישור דן.

- פרטי המשיבה מאטיר רשם החברות, מציב בנספח 3 לבקשת זו.

7. בין היתר, משוקת המשיבה את המוצרים, נשוא בקשה אישור סוכריות גומי.

8. המבקשת הינה צרכנית של מוצרי המשיבה, לרבות המוצרים שהוא בקשה אישור דן.

9. בחודש מרץ 2016, רכשה המבקשת את מוצרי המשיבה, נשוא בבקשת האישור.

10. בחזרה לביתה, הבדיקה היא, כי למשעה המוצר אותו רכשה, אין ארוּ בצוֹרָה נאותה, ולמעשה, הוא כמעט פתוח ו/או ניתן לפתוח את אריזתו ללא כל קושי, ולסוגרה מחדש, באוֹתָה הַדָּרֶךְ, וזאת מבלתי שניתן להבחן כלל אם היא נפתחה טרם כן, אם לאו, דבר שככל צורן אחר, הקודם לבקשת, יכול היה למשעה, לפתוח את אריזות המוצר, לקחת חלק מהמוצר ו/או למשש אותו ו/או לגעת בו, כדי לבדוק טריותו ו/או כל פעולה אחרת שאנו בכלל צריך ו/או הגינות צרכנית לשזהה.

11. המבקשת סוברת, כי כתוצאה מהעבודה, כי האזיה, אינה סגורה כראוי, וניתן לפתוח אותה, ולסוגרה ללא כל קושי, הרי שהמוצר שבתוכן האזיה, יהא, פגום מחמת חידרת היידקים ו/או אייכות המוצר תהיה פגומה ו/או כתוצאה Mai Atiyot האזיה, תוכנותיו הטובות תפתחנה וטריותו תיפגס – ויש לווכו, כי לולא כל התוכנות דלעיל – כל צורן סביר, כלל לא היה רוכש את המוצר.

12. המבקשת טועה, כי היא וכל שאר הצרכנים, סבורים כי מדובר במוצרים, שאירועותיהם מעולם לא נפתחו לאחר שיצאו מפתח היצרן ו/או המשווק ו/או יבואן, שכן הם מסתמכים, כי המשיבה פיעלת כדין, ואירועת את מוצריה כראוי, בהתאם לדרש בחוק ובתקנות, לרבות תקנות אריזות סגורות.

13. המבקשת, בדקה בסניותים רבים, של סופרמרקטים שונים, ונילת, כי המשיבה פעלת באוֹתָה הַדָּרֶךְ בכל אריזות מוצריה, ומשווקות למשעה, את כל המוצרים, נשוא בבקשת האישור, וכן מוצרים נוספים, עת הם, לא ארצו בהתאם לתקנות בריאות הציבור (מזון) (סגירה של אריזות מזון).

14. אך מובן, כי המבקשת לא צריכה את המוצר, שלא ארצו כדין, שכן הדבר גורם לה, לרשות געל, וחשש כי המוצר פגום ו/או לא ראוי למאכל, והוא זורק את המוצר שרכש לפת.

- תMOVONOT המוצר אותו רכשה המבקשת, מצ"ב בנפח 4" לבקשת זו.

15. לאחר ייעוץ משפט, אותו קיבלת המבקשת, נרכש המוצר בשנית, לשם צילום אריזותיו, וצירוף תMOVONOT כראות בהליך שכאן.

16. חברות אחרות, וכן בוחרות לנוכח דין, ואורזות מוצרים בהתאם לתקנות אריונות סגורות.

17. הנוק שנגרם לבקשתו, הנזק מחייב עלות המוכר, וכן נזק בלתי ממוגן, כמפורט בהמשך.

18. במקרה דברים זה, נראה כי הדרך היחידה לאכוף על המשיבה את ביצוע הוראות הדין, היא בדרך של הגשת תובענה ייצוגית, שכן למטרות כניסה התקנות לתקף לפני שנים ארוכות, המשיבה אינה טורחת לישמן, ומפרה באופן שיטתי אותן.

19. עד ראיי לציין, כי המדינה, איננה אוכפת את הדין בעניין, ונראה כי התובענה הייצוגית האזרחיית, הנה הדרך היחידה והראוייה, לאכיפת התקנות.

20. המבקש מצין כי בקשה האישור נשמרת על כך שהמשיבה מוחיבת לפעול לפי החלטים המפורטים להלן, ואשר אליהם יפנה המבקש בעת פירוט עילות התביעה:

או הגנת הצרכן (סימון ואריזה של מוצרי מזון) תשנ"ט-1998 [להלן : "תקנות סימון ואריזה"] שקובע כדלקמן:

1. בצו זה -
מזון" - דבר המועד לצריכת אדם באכילה, בשתייה או בלייטה, לרבות חומרי מזון ותוספות;
למעט חומרים המשמשים ברפואה בלבד;

תקנות בריאות הציבור (מזון) (סגירה של אריונות מזון), תשנ"ג-1992 [להלן : "תקנות אריונות סגורות"]:

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת בריאות הציבור (מזון) [נוסח חדש], תשמ"ג-1983, אני מתקין
תקנות אלה:

בתקנות אלה:

1. "אריזה סגורה" — אריזה של מזון הטוגרה באופן שלאחר פתיחתה לראשונה לא ניתן להחזירה
למצבנה המקורי ללא שהצרכן יבחן בדבר לפני השימוש הראשון;
"המנהל" — מנהל שירות המזון משרד הבריאות;

"**מזון ראש מראש**" — כמשמעותו בתקן הישראלי תי"י 1145 תמו תשמ"ב (יולי 1982) — סימן מזון ראש, או כל תקן אחר שיבוא במקומו.

- .2.
(א) לא ישוק אדם מזון ראש מראש, לא ייצורו, לא ייבאו ולא ייחסנו אלא באירועה סגורה.

תקן הישראלי רשמי מס' 1145:

תקן זה מגדר מהי אריזה מראש באופן הבא ובסעיף 2.3 נקבע כדלקמן:
אריזה מראש : אריזה שהמזון נארז בה לפני המכירה הקמענית ולא בזמן הקניה

פקחת בריאות הציבור (מזון) (נוסח חדש) תשנ"ג 1983 :

- סעיף 22 קובע כי לא יעבור אדם בין עצמו ובין על ידי עובדו או שלוחו על תקנה לפי פקודת זו.
21. המבקשת מצינית כי המשיכה הפרה את החוראות הניל' בצורה ברורה.
22. המבקשת מצינית כי לאור התנהלות המתווארת לעיל של המשיכה כמה לבקשת זכות תביעה נגד המשיכה, מכוח עילות אלה:
 - ✓ עולות הרשלנות מכוח סעיפים 35-36 לפקודות הנטיקין
 - ✓ פגעה באוטונומיה הצרכנית
 - ✓ הפרת חובה חחגניות ותום הלב לפי דין החוזים
 - ✓ הטעיה מכוח סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן
 - ✓ עשיית עשור ולא במשפט
 - ✓ הפרת חובה חוקתית, עם כל המשטמע מכך בהתאם למפורט בהמשך

ב. עילות התביעה :

- (1) הפרת חובה חוקתית ע"פ סעיף 63 לפקודות הנטיקין [נוסח חדש]:

23. המבקשת מצינית כי פועלת המשיכה ואו מחדליה, בכל מה שתואר לעיל, עולה כדי הפרת חובה מסוקנת. עולחה מכוח סעיף 63 לפקודות הנזניקין, אשר קובע לכך לישנא:

"מפר חובה חוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק — למעט פקוחה זו — והחייב, לפי פירושו הנכון, ועוד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גורמת לאו דווקא מיטבעו של הנזק שאליו מתכוון החיקוק; ואולם אין האדים הבהיר זכאי בשל ההפרה לתורמת המפורשת בפקוחה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, מתכוון להוציא תרופה זו".

24. לעניין סעיף זה רואים חיקוק כאילו עשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו תנקן הוא גועך לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובותם או להגנותם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסווג או הגדיר שעם נמנה אותו פלוני.

25. בפסקה פורטו היסודות הנדרשים לצורך קיום עולמת הפרת חובה חוקה, והם הוגדרו ל 5 יסודות אשר רוחקיהם מוקם כדי להוכיח את קיום העולה:

בגום פיבר המוטלת אל המזיך מוכת תיוק:

ברור מالיו כי המשיבה מחויבת לשוק את מוצריה בהתאם להוראות תקנות בריואות הציבור וכל המשתמשים מכך. על המשיבה לשוק את מוצריה כאשר הינם ארוזים בצורה הרטיטית ללא מתן לצרכן אופשיות לזרגו לפתחם את המוצרים מבלי שחדרב יוזע לצרכן העמוניין לרוכש את המוצר.

הrichtוק נועד לטובתו של הנזוקן?

אין כל ספק כלל וכלל כי חיקוק נועד לשמרה על טריות איכות והיגיינת המוצר וזאת על מנת לשומר על בריאותו של הארכנו.

במציאות הבר את מחובבת המוטלת עליון:

הווכת מעלה לכל ספק כי המשיב חפירה את הוראות תקנות בריאות הציבור כפי שיתנו לראות מהאלולמים המצורפים לבבשה זו.

ההפרה גרמה לניזוק נזקן

בעקבות מחדלי המשيبة כפי שתוארו לעיל וכי שהוכחו מהצילומים המצורפים לבקשת זו, לבקשת גורם נזק רב. המבקשת, בעקבות הפרת תקנות הריאות הציבור על ידי המשيبة, ובשל הספק חרב אשר התעורר בלביה, נאלצה לוותר על התעוג שצרכית מוצר אחר הוא, המבקשת, אינה יודעת את טיב איכומו וטריותו, וכל זה בשל הפרת הוראות ברורות כבדי של תקנות בריאות הציבור על ידי המשيبة.

הנק אשר גורם הוא מסוג הנזקים אליו נקבעו החקיקות:

מטרות הוראות תקנות בריאות הציבור כה ברורות, ואין עודין כי מטרות התקנות תקנות אלו הינה למנוע מהצרכן ומכל חברי קבוצה אשר יצוגם נדרש בחלוקת דין, רכישת מוצרים אשר אין ביכולתם לדעת מה הוא טיבם וזאת בשל העובדה כי המוצרים אינם ארוזים בהתאם להוראות תקנות בריאות הציבור.

26. המבקשת מצינית כי עינינו הוראות כי המשيبة הפרה את הוראות "תקנות אריזות סגורות" ו "תקנות סימון ואריזה", הוראות תקן ישראלי מס' 1145, 1, "פקודת בריאות הציבור".

(2) עילת תביעה מכוח עולות רשות:

27. סעיף 35 לפקודת הנזקון [נוסח חדש], קובלן דלקמן :

רשות:

"עשה אדם מעשה שאדם סביר ונבון לא היה עושה באותו נסיבות, או לא עשה מעשה שאדם סביר ונבון היה עושה באותו נסיבות, או שבשליח יד פלוני לא השתמש במימונתו, או לא נקט מידת זהירות, שאדם סביר ונבון וכשיר לפעול באותו שליח יד היה משתמש או נוקט באותו נסיבות — הרי זו התרשלות; אם התרשל באותו ביחס לאדם אחר, שלגביו יש לו באותו נסיבות חובה שלא לנחות כפי שנחג, הרי זו רשות, והגורם ברשנותו נזק לוולה עשויה עוללה".

28. המשيبة חבה כלפי המבקש וייתר חברי הקבוצה בחובות זהירות מושגית וكونקרטיבית. המשيبة הפרה חובות זהירות זו וגרמה למבקש וליתר חברי הקבוצה נזק כלכלי.

29. אין כל ספק כי המשيبة, בזולותה ובמחדריה לא מילאה את חובות זהירות המוטלת עליה.

(3) נזק לאוטונומיה הצלבנית:

30. הפגיעה באוטונומיה של הצרכן בגין "חטעה צרכנית" שמשמעותה היא שלילת כוח הבחירה של הנפגע בשל החטעה, או בשל אי גילוי עניין מהותי הרלבנטי לעסקה. מוכרת כיום בפסקת בית משפט זה בראש – נזק, חמוקים עילית תביעה, לרבות בהליך ייצוגי.

ראה ע"א 8037/06 בעניין שי ברזילי ואחרי נ' פריניר (חדס 1987) בע"מ – פורסטם בנו (להלן – פריניר").

31. כבוד השופט חייטת הגדרה את עניין האוטונומיה הצרכנית כדלקמן: "ראש הנזק הנקבע בעניינו נזק לנזק לא ממוני מסווג פגיעה באוטונומיה ... הרצינוליט שהנוזו בהקשר זה את בית המשפט בעניין דעקה ובעניינים אחרים הנוגעים לרשנות רפואיים ישומים בה במידה גם לגבי אוטונומיה תנתונה מעולה צרכנית שمبرע עסק המיטה את הצרכן. אכן, באירועו עצמו טמונה שלילת כוח הבחירה מן הצרכן".

ראה ע"א 10085/08 תנובה נ' ראבי תופיק, פ"ד נז 682 (להלן: ראבי").

32. במסגרת בירורו עליה זו, ניתן להזכיר חזקה עובדתית שליפה אדים, שנפגעה האוטונומיה שלו, חש רשות של כס, תסקול וולבן בעקבות התנהגוותו של המזיק, שבטעין הוא יהיה זכאי לפיזי-ו-הנטל לסתור את החזקה מוטל על כתפי המעוול.

ראה בעניין פריניר נ' ראבי" לעיל.

33. חמקשת מצינית כי המשיבה פגעה ורמסה את זכותו לאכול ולknות את המוציאים שהוא חף בחסן, ללא מוציאים שככל הנראה עברו ליטוף של כמה ידים ואין הם ארוזים בדי וטוריותם כבר אינה ברורה עוד מספר פרמטרים שונים.

(4) חטעה לפי סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן התשמ"א - 1981:

34. תכליתו של החוק הוא להגן על הצרכן, ובין היתר על ידי מניעת החטעת הצרכנים, וכן לגרום לבתי עסק להביא לידיית הצרכן מידע מלא אודות המוצר הנרכש; המKeySpec מצין כי כמה לו עילית תביעה אישית בין היתר, מכוח עולות החטעה וחמסגרת הנורמטיבית של עילית החטעה, כפי שנקבעה ברא"א 2837/98 ארד נ' בוק, פ"ד נז (1) 600, כדלקמן:

"הטעיה היא הצורה כזובת. ההטעיה נוצרת כאשר קיים פער בין הדברים הנאמרים (או המושתרים) לבין המציאות; הטעיה יכולה לבוש שתי צורות: האחת, הטעיה במעשה על דרך של מגש שווה המכול פרטיהם שאינם תואמים את המציאות; והשנייה, הטעיה במודע, קרי: אי גילוי פרטים מוקם שיש חובה לגלותם".

35. חוק הגנת הצרכן בא להשליט נורמות התנהגות המטיילות על "עסק" חובות מוגברות ביחסו עם ה"צרכן", ולקבוע כללי משתק הוגנים אשר ימנעו מן העוסק לנצל את מעמדו הכלכלי העדיף על מנת לחותשר על חשבו הצרכן. لكن קובל החוק שורה של חבות ואיסורים, שמטרתם למנוע הטעיה הצרכן, להביא לידיתו מידע מלא ככל האפשר על טיב העסקה שהוא עומד לעשות ולתת לו את הכלים למש את זכויותיו (ראה: דברי כי השופט טי שטרסברג-כהן בע"א 97/1977 ברזני נ. בזק חברה ישראלית לתקשורת בע"מ, פ"ד נ(ה) 584, 598, ודברי כי השופט מ. חשיון בדינא 01/5712 בזק חברה ישראלית לתקשורת בע"מ, תק-על 2003(נ) 847.

36. חוק הגנת הצרכן חל ביחסים שבין "עסק" לבין "צרכן". "עסק" מוגדר בסעיף 1 לחוק כ"מי שמוכר נכס אונות שירות דרך עסק, פולץ יזרו". הגדירה זו כוללת את המבוקשת והממשיבה, ואני מחליקת על כך. "צרכן" מוגדר בסעיף 1 לחוק כ"מי שקנה נכס או מקבל שירות מטלך עסקו לשימוש שעיקרו אישי, ביתי או משפחתי". הגדירה זו, כאמור לעיל, מוציאה מתחום המשמש בנכס, שלא רכש אותו, וכן לקוחות מוסדיים תעשייתיים. אך אין מניעה שלקוחות מסווג זה יכולו בתובנה מכוח עלילות תביעה אחרות, כמו הטעיה לפי חוק החוזים, מגש שווה רשלני או עשיית עשור ולא במשפט (ראה סעיף 12 לעיל).

37. סעיף 31(א) לחוק הגנת הצרכן קובע: "דין מעשה או מחדל ב涅יגוד לפרקים ב', ג' או ד' דין עוללה לפיה פקודת הנזקין [נוסח תדש]" . סעיף 31(א)ן קובע: "הזכות לטעדים בשל עוללה כאמור מתונה לצרכן שנפגע מהעולה...". לאור הוראות אלו, נפסק בדיון הנוסף בעניין ברזני היל' כי הטעיה הצרכן היא עוללה נזקית, שהלים עליה עירקי היסוד והדוקטוריניות שבעקבות הנזקין, כולל אלו הנוגעות לחבר הסיבתי ולהיקף הפיצוי לאור סעיפים 64 ו- 76 לפקודת (ראה פסק דין בדעת הרוב מפני כי השופט מ. חשיון, פסקאות 11, 31-36.).

38. הטעיה לפי סעיף 2 לחוק אינה עוללה תוצאותית, אלא עוללה התנהגותית: העוללה קיימת אם מעשה או מחדל "העלול להטעות", גם אם לאaira העיטה בפועל, ולא נהרס כל נתק (דין"א 01/5712, פסקה 10 לפסק דין של כי השופט מ. חשיון, ופסקה 7 לפסק דין של כי השופט טי שטרסברג-כהן). אך גם נפסק לגבי סעיף 3 לחוק חנקאות שירות ללקוחן, התשמ"א-1981, שנוטה זהה לסעיף 2 לחוק הגנת הצרכן בע"א 1304/91 טפרות נ. ליפרט, פ"ד מ(3) 309, בעמ' 326-327 (מפני כי הנשיה מ. שmagר שנתר בדעת מיעוט, אך לא בסוגיה זו).

39. תכילת איסור הטעיה שבחוק חנתן הזכר נקבעה בע"א 10626/05 אביב שירותים משפטיים בע"מ נ' בנק הפעלים בע"מ (פורסם בנב"ו) "תכילת האיסור על הטעיה היא להבטיח את יכולתו של צבואר הלקותות להתקשר לצורך באופן מיוחד". כדי להימנע מהטעיה הזכר, חייב העוסק לוודא כי הציג בפניו את כל המידע החניוני בידיו, כך שתובעת יכולתו לצורך באופן התואם למציאות, לצרכיו ולרצונו ולו. לעניינו, הדברים מדברים בעד עצם. מעשי ומחדלי המשיבה גורמים לצרוך לשלם עבור מוצר לך. זו בודאי אינה צריכה הגונית ומחושבת.

40. המבקשת מצינית כי סעיף 2 קובע מספר פעולות אפשריות שהGBK ימנה את אלה אשר המשיבה הפרה ובכך היא ביצעה את עולמת הטעיה:

- (1) הטיב, המהות, חכמתו והסוג של נכס או שירות;
- (4) השימוש שנייתן לעשות בנכס או בשירות, התועלות שניתן להפיק מהם והסיכון הכרוכים בהם;
- (11) התאמתו של הנכס או השירות לתקון, למפרט או לדגש;
- (ב) לא ימכור עסק, לא יבא ולא יחויק לצרכי מסחר נכס שיש בו הטעיה ולא ישמש בנכס כאמור למטרו שירות;

41. עניינו חרואות כי התנהגות המשיבה נוגדת את האמור בסעיף 2 לחוק חנתן הזכר.

42. המבקשת מצינית כי המשיבה הפרה גם את הוראות סעיף 4 ל"חוק חנתן הזכר".

(5) עשיית עשור ולא במשפט:

43. סעיף 1 לחוק עשיית עשור ולא במשפט התשל"ט – 1979 קובע באופן הבא:

"מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובות חנאה אחריות (להלן - הזכות) שבאו לו מאדם אחר (להלן - המזוכה), חייב להשיב למזוכה את הזכות, ואם השבה בין בלתי אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את שווייה."

44. המבקשת מצינית כי כבר נפסק כי:

"הרעיון המונח ביסודות דיני עשיית עשור ולא במשפט הוא מניעת התעשרות הנתבע על חשבון הGBK".

ראה 815/92 מנתמי ובנו נגד יכלי בידור בע"מ

45. שלושה הם היסודות שהתקיימו מבסס חובת השבה בגין עלית עשיית עשר ולא במשפט: קבלת נכס, שירות או טובת הנאה – היא התעשרות; התעשרות באהו לזכה מן המזוכה; התעשרות מתבלה על-ידי הזכה "שלא על פי זכות שבדין". (ראה רע"א 502/04 Buffalo Boots GMBH ני גלי – רשות חניות נעלים, גלי שלום נח(5) 487).

46. היסודות שיש להוכיח בעלייה של עשיית עשר ולא במשפט, על פי סעיף 1 לחוק, הם שלושה:

- (א) קבלת של נכס, שירות או טובת הנאה אחרת על ידי הזכה (התעשרות);
- (ב) התעשרות באהו לזכה מן המזוכה או על חשבון החזקה (קשר סיבתי);
- (ג) התעשרות החזקה נעשתה "שלא על פי זכות שבדין";

47. ברור לכל דיכփון כי המשיבה מקיימת את תנאי א' ותנאי ג' עת היא משוקת את מוצריה שלא בהתאם לתקנות בריאות הציבור ומקבלת תמורה מהצרכן בגין – תמורה שלא מגיעה למשיבה בשל הפרת תקנות בריאות הציבור. המשיבה, כמו כן, מפרה את תנאי ב', עת היא מקבלת תמורה זאת הדוחת להפרה, בוטה ומתחשכת ומכונת להוראות הדיינים המאוזכרים לעיל.

48. המבקשת מצינית כי המשיבה התusahaan שלא כדין על חשבון הצרכן עת היא משוקת לקהל הצרכנים את מוצריה כאשר הם אינם ארוזים באריזה סגורה בהתאם להוראות תקנות בריאות הציבור. המשיבה חוסכת על חשבון חברי הקבוצה עת היא משוקת את מוצריה לא באריזות סגורות אלא באריזות נחותות יותר.

(6) הפרת חובת ההגינות והתום הלב לפי דין החזוק

49. המבקשת מצינית כי בין המשיבה נקשר חזקה, לפיו היא מספקת לה מוצרים תמורה תשלום, וαι לכך חלה על המשיבה חובת תום הלב לפי סעיף 12, 39 ו 61 (ב) לחוק החזוקים (חלק כללי) התשל"ג-1973 אשר מטילה על המשיבה חובת ניהול מומ"ם וכן ביצוע כל פעולה משפטית אחרת בתום לב.

50. המבקשת מצינית כי המשיבה התנהגה שלא בתום לב, עת בחרה לשוויך למבקש בפרט ולקהל לקוחותיה בכלל לו מוצרים פגומים ו/או מוצרים שלא עומדים בדרישות התקנות דלעיל, וכל זאת מתוך לידע כלל וכלל את קהל הצרכנים.

צו הצהרתי וצו עשה

5. בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת ליתן צו הצהרתי, ולפיו המשיבה פעלת בוגדור דין בכך שישוקה ראיו יקרה או מכירה והוא יראה את המוציאים נשוא התביעה בוגדור דין ובוגדור תקנות דלעיל. כמו כן, מותבקש ביהמ"ש הנכבד ליתן צווי עשה, ולהוראות לנتابעת לחודל באופן צפפה פנוי עתידי מהפרת הוראות הדין, כדלקמן:

- א. צו המורה למשיבה לחודל משיווק המוציאים, עת חן ארווזות בוגדור דין ולתקנות.
- ב. צו המורה למשיבה לתקן את ארויזות המוציאים, כך שלא יהיו ארויזים בהתאם לדין ולתקנות דלעיל.

סעדים שכallow הינם אפשריים ואף ראויים בהתאם להוראות חוק ותובעות ייצוגיות. כפי שנקבע בדי כב' השופט אלטובייה בבש"א (ת"א) 21177/04 גינוי טל נ' מגדל חבלת לבתו ע"מ (ນבו, 15.1.2009):

"כפי שנקבע לעיל, הפרו המשיבות את חובת הגילוי היוזם המוטלת עליהם בכך שלא הסבו את תשומת לבם של המבוחחים המשרתים בע"ל כי בעת השירות כפופה יכולת ניצול הפליסות להוראות רשות הצבא. לפיכך, יש להיעתר לביקורתם של התובעים ולהעניק להם את הסעיף הצהרתי החלופי הנדרש על ידם, הינו תיקונים של הפגמים שנפלו בפליסות..."

לא יותר אלא לקבוע כיצד על המשיבות למלא אחר חובת הגילוי היוזם בקשר עם הוראות הדין הצבאי. באשר לכך, יש להתייחס לנדרש מהמבוחח בשני מועדי הזמן הרלוונטיים למידע נשוא התובענה, הינו בשלב עוקב לכרייתו של הסכם הביטוח ובמהלך תקופת הביטוח עוקב לגירושו של המבוחחות. ראשית – על המשיבות, כולל בפליסת הביטוח פיסקה "בולטות", במשמעותו שנייה למומנה זה בדין הביטוח, המפנה את תשומת לב המבוחח כי השימוש בפליסה כפוף בעת השירות הצבאי להוראות הצבא המשנות מפעם לפעם. שנית – על המבוחח לידע את המבוחחות לרראת מועד גירושו הכספי, במועד שמאפשר ביטול החתקשות מבחינת בית תשלומי הפרימה, כי אוטם השימוש בכיסוי הביטוחימושפע מהוראות הצבא..

וכפי שנקבע גם בת"צ 9386-03-09 שור ואח' נ' מפעל הפיס (2009/11/17, נבו), בפסקה 10 להחלטה:

"האם מבחינת מדיניות משפטית ראוי להכיר בעלייה שהסעד המבוקש בה הוא ציווי במסגרת

תובענית ייצוגית? לכוארה סעד של ציוויו הוא התגלוות הسعد "הטוור" בתובענית ייצוגית אשר נועד לעשות שירות ציבורי לציבור כולם וכן עניינו - כסף. עם זאת יכול לטען הטוען כי התבעע העשה מלאכתו קלה, נוכח הקושי להוכיח נזק לקבוצה בתביעה כספית, הוא מסתפק בסעד של ציווי ומותיר את הקבוצה ללא סעד ממש שהוא הפיזי. כמו כן פסק דין שינתן בעניין הציווי יהווה מעשה בית דין שיכبول את חכרי הקבוצה וימנע מכך להגיש תביעה אישית כספית (אלא אם כן תוכר זכות לפיצול סעדים - ואני מבייע דעה לעניין אפשרות זו במסגרת תובענית ייצוגית). **התשובה היא שלבייה המשפט שיקול דעת לבבי כל תביעה אם לאשר אותה כתובענית ייצוגית (סעיף 8(א) בחוק תובעניות ייצוגיות).** על בית המשפט לשקל כל מקרה לוופן. נראה לי כי במסגרת שיקול הדעת רשייא בית המשפט לשקל - אם השירות הציבורי "עשה" החזו חשוב שלעצמן, ככל שהוא עונה על מטרות הרוק תובעניות ייצוגיות; שאם לא תותר הגשת התביעה בתביעה לسعد של ציווי ולא יוכל תובע יציגי לתבעו בסעד של פיזי, עקב המוגבלות של ההחלטה לא ימצא הליך אזרחי (להבדיל מהליך מנחי או פלילי) שיוכל לאכזרו הוראות דין שבגינו עומדת הזכות להגיש תובענית ייצוגית; שהצרכו לבדוק לא יתרח להגיש תביעה אישית שלא במסגרת תובענית ייצוגית למון ציווי הוואיל וההוצאות הכרוכות בהגשת תביעה מעין זו גבותות מאד לעומת הפייסי הכספי שהוא עשוי לזכות בו".

לאישור צווי עשה כפיזי בתובענית ייצוגית ראה בא 3423/07 דוח סלומון נ' מחלוקת גז בע"מ (נבו, 3/9/2009, וכן תצ' (מרכז) 1925-08-09 אמר רוזנברג נ' אי.פי.אי. (תנעה וחניה) (ישראל) בע"מ (נבו, 5/7/2010) שם נקבע כי:

"תכליתה של התביעה מהסוג הנדון היא אכיפת חוק חניה לנכיב וחוק שיוויון זכויות, והגברת המודעות להוראות החוקים, של אנשים עם מוגבלות ושל הציבור וגופים רלטטיבים אחרים, כמו המפעיל בענייננו. חוק חניה לנכים מטרתו, בין היתר, להבטיח נגשנות של אנשים עם מוגבלות למקומות ציבוריים שהגשוה הנגישה היחידה אליהם היא דרך חניה הרכוכה בתשלום. סעיף 4ב בחקיקת מחייב על המפעיל או המחזיק של המקום הציבורי חובה לשלם בעד חניה במקום ככל שנדרש מקום חניה לאדם עם מוגבלות. משמע - אדם עם מוגבלות זכאי לפטור מתשלום בעד חניה במקום ציבוררי כאמור".

נראה לי כי הסדר הפשר המוצע מוקדם תכליות אלו בצורה נאותה. התביעה חדלה לגבות תשלום מבעלי הקבוצה. החזק שליט בכניסה לחניון, על מכונות התשלום וביציאה מהחניון, המודיע לחברי הקבוצה על זכויותיהן לא תשלום. בכך פעלła הנتابעת לידע חבריו הקבוצה בדבר זכויות לפטור מתשלום עבור החניה. בכך גם הושגו מטרות החוקים.

כמו כן נראה כי עקב התביעה נשא הדין תdag'ור הדשות לכך שהמפעיל החדש של החניון שבא תחת הנتابעת, ינהג על פי הוראות החוקים. הרשות אמונה לא הייתהצד בהליך אך נכח בדין שהתקיים ביום 16.2.10 נוכח בבקשת הנتابעת לצירוף כמשיבה נוספת בבקשת האישור. אני ערלה לכך שהחסדר אינו כולל השבה ואולם נראה לי כי בנסיבות העניין שלפני החסדר סביר למורת האמור..".

הערכת הנזק האישית והקבוצתי - הטעדים המבוקשים

52. מאופן הדברים, לבקשת אין יכולת לאמוד את הנזקים המלאים והמדויקים אלא אך ורק על דין האומדן. המבוקש יעריך את נזקו הממוני והלא ממוני הצורה הבאה:

א. המשיבה משוקת את מוצרייה בכל סניפי רשות הקמעונאות בפרישה ארצית, ובנוספ' לכך, מוצרייה נמכרים במכולות השכוניות.

ב. המבקשת מעירכה את נזקה הממוני על סך של 12 ש' ואילו את נזקו חלו ממוני על סך של 38 ש'.

ג. בחישוב פשוט, נזקו הממוני והלא ממוני של המבוקש עומד על סך של 50 ש'.

ד. סח"כ נזק מצטבר קבוצתי עומד על סך ש"כ : 5,000,000 ש'.

ה. המבקשת מצינית כי עומדת לה הזכות לחשבת הכספי שהוצאה לרכישת המוצרים וזאת מכוח סעיפים 14,15 לחוק החזויות חלק כללי וכן בהתאם לזכות המבוקש כראנו מכוח הוראות סעיף 32 לחוק הגנת הצרך.

ו. בנוספ', מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן צוותם **צערתייט**, לפיהן המשיבה מפרה את הוראות הדין, אשר פורטו בהרחבה בחלק העילות המשפטיות לעיל, וכן ליתן צווי עשה, המוראים למשיבה לפעול **עפ"י דין**.

ג. סיכום :

- ✓ אשר על כן, מתבקש ביהם"ש הנכבד לזמן את המשיבה לדין, להזכיר בבקשת זו כבקשה **ייזוגית**, לנוכח האמור בבקשת ובבקשה, וליתן נגד המשיבה את הטעדים המציגים בתחילת הבקשה;
- ✓ להגדיר את הקבוצה בשם תנהל הבקשה, בהתאם לסעיף 10(א) לחוק בקשות **ייזוגיות**;

✓ ליתן כל הוראה אחרת המתיחסת בנסיבות העניין והמצווה בגדר סמכותו של ביהם"ש המחו"ז;

✓ להורות על מתן צווי עשה וצווים הצהרתיים כמפורט לעיל.

✓ לחורות על פיצוי הקבוצה בסך של 5 מיליון ש"נ.

✓ במסגרת הדיון בבקשת הייזוגית, לחיב את המשיבה, להגיש ולגלוות כל חומר, חישובים, דוחות כספיים, נתוני, פרטומים, הודעות וכל נתון שיופיע לחוגרת הקבוצה, אישוש נתונים, חישוב סכומים, מידת התופעה וכל נתון אחר שנתקט בהווה ו/או בעבר בידי המשיבים עבור להגשת בקשה ..

✓ לפ██וק תשלום גמול מיוחד לבקשת בגין פעילותו למען קבוצת המבקשים;

✓ לאשר שכר טרחה הולם לעורכי הדין בגין הכנת הבקשה, התצהירם ובקשת הייזוגית, מכל טcos שיפסק לטובה הקבוצה שייזוגה מבקש כפי שהוגדרה בקשה זו ו/או כפי שיימצא ביהם"ש הנכבד לנכון;

✓ לחיב את המשיבה בתשלום חוות הבקשה בצוירוף של ש"ט ע"ד וחכל בצוירוף מע"מ.

יוחי גנאָט, ע"ד
ב"כ התובעת